

TJUGOFJÄRDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 18 SEPTEMBER

Läsning

1 Tim 2:1-8

Jag uppmanar till bön och åkallan, till förbön och tacksägelse för alla människor, för kungar och alla som har makt, så att vi kan leva ett lugnt och stilla liv, på allt sätt fromt och värdigt. Att be så är riktigt och behagar Gud vår frälsare, som vill att alla människor skall räddas och komma till insikt om sanningen. Gud är en, och en är förmedlaren mellan Gud och människor, människan Kristus Jesus, som gav sig själv till lösen för alla, vittnesbördet när tiden var inne, och för det har jag satts att vara förkunnare och apostel – jag talar sanning, jag ljuger inte – en lärare för hedningarna i tro och sanning. Jag vill att männen på varje ort skall be med renade, lyfta händer, utan vrede och utan förbehåll.

Responsoriepsalm

Ps 28:2, 7-9 (R.6)

R. Lovad vare Herren, ty han har hört mina böner!

Hör mina böner när jag ropar till dig,
när jag lyfter mina händer
mot det allraheligaste i din helgedom. R.

Herren är min styrka och min sköld,
på honom förtröstade mitt hjärta.
Och jag blev hjälpt, därför fröjdar sig mitt hjärta,
jag vill tacka honom med min sång. R.

Herren är sitt folks styrka,
räddning och tillflykt är han för sin smorde.
Hjälp ditt folk och välsigna din arvedel,
och var deras herde och bär dem för evigt. R.

Halleluja

Joh 3:16

V. Så älskade Gud världen att han gav den sin ende Son;
de som tror på honom skall ha evigt liv.

Evangelium

Luk 7:1-10

När Jesus hade sagt allt som folket skulle höra, gick han in i Kafarnaum. En officer där hade en tjänare som låg sjuk och var nära döden. Officeren satte stort värde på honom, och när han fick höra talas om Jesus, skickade han några av judarnas äldste till honom för att be honom komma och rädda tjänaren till livet. De sökte upp Jesus och vädjade ivrigt till honom. »Han är värd att du gör detta för honom«, sade de.

»Han är en vän av vårt folk och har själv låtit bygga synagogan åt oss.« Jesus följde då med dem. Men när han var nästan framme vid huset, skickade officeren några vänner och lät hälsa: »Herre, gör dig inte besvär. Jag är inte värd att du går in under mitt tak, och därför vågade jag heller inte själv komma till dig. Men säg bara ett ord och låt pojken bli frisk. Jag är själv en som står under befäl och jag har soldater under mig, och säger jag till den ene: Gå, så går han, och till den andre: Kom, så kommer han, och säger jag till min tjänare: Gör det här, så gör han det.« När Jesus hörde detta förvånade han sig över honom och vände sig om och sade till folket som följde med honom: »Jag säger er, inte ens bland israeliter har jag funnit en så stark tro.« Och när de utskickade kom tillbaka till huset, fann de tjänaren frisk igen.

TISDAG DEN 19 SEPTEMBER

Läsning

1 Tim 3:1-13

Den som önskar bli församlingsledare eftersträvar ett viktigt arbete. Därför måste församlingsledaren vara höjd över allt klander, gift bara en gång, nykter, behärskad, anständig, gästfri och en god lärare. Han får inte missbruka vin och inte vara hårdhänt utan skall vara försynt och fridsam och fri från penningbegär. Han skall kunna styra sitt hus och få sina barn att underordna sig, allt i värdiga former. För hur skall någon som inte kan styra sitt eget hus kunna ta hand om Guds församling? Han får inte vara nyomvänd, så att han blir högmodig och faller under djävulens dom. Dessutom måste han ha gott rykte bland utomstående, så att han inte blir förhånad och går i djävulens fälla.

På samma sätt skall medhjälparna vara värdiga och uppriktiga. De får inte vara begivna på vin eller lystna på pengar. De skall förena trons hemlighet med ett rent uppsåt. Men först skall också de prövas, sedan får de bli medhjälpare om det inte finns något att anföra mot dem. Är de kvinnor skall de på samma sätt uppträda värdigt, inte förtala någon, utan vara nyktra och pålitliga i allt. En medhjälpare får inte vara gift mer än en gång och skall kunna styra sina barn och sitt hus. De som sköter sin tjänst väl får en god ställning och kan visa stor frimodighet i sin tro på Kristus Jesus.

Responsoriepsalm

Ps 101:1-3, 5-6 (R. jfr 5b)

R. Jag vill vandra på ostrafflighetens väg.

Om nåd och rätt vill jag sjunga,
Herre, dig vill jag prisa.

Jag vill ropa ut min insikt om ostrafflighetens väg.
När kommer du till mig? R.

Jag vill leva ostraffligt där jag bor i mitt hus,
jag vill inte ens se åt det som är orätt,
att öva orättfärdighet hatar jag. R.

Den som i hemlighet förtalar sin nästa,
honom vill jag förgöra.
Den som har stolta ögon och högmodigt hjärta,
honom kan jag inte fördrå. R.

Mina ögon söker de trogna i landet,
de skall få bo hos mig.
Den som vandrar på ostrafflighetens väg,
han får vara min tjänare. R.

Halleluja

Luk 7:16

V. En stor profet har uppstått bland oss,
Gud har besökt sitt folk.

Evangelium

Luk 7:11-17

Vid den tiden begav sig Jesus till en stad som heter Nain, och hans lärjungar och mycket folk följde med honom. Just som han närmade sig stadsporten bars det ut en död. Han var ende sonen och hans mor var änka. En stor skara människor från staden gick med henne. När Herren såg henne, fylldes han av medlidande med henne och sade: »Gråt inte.« Sedan gick han fram och rörde vid båren. Bärarna stannade, och han sade: »Unge man, jag säger dig: Stig upp!« Då satte sig den döde upp och började tala, och Jesus överlämnade honom åt hans mor. De fylldes alla av fruktan och prisade Gud och sade: »En stor profet har uppstått bland oss«, och: »Gud har besökt sitt folk.« Detta tal om honom spred sig i hela Judeen och landet där omkring.

ONSDAG DEN 20 SEPTEMBER

Läsning

1 Tim 3:14-16

Jag skriver detta till dig i hopp om att snart få komma till dig. Men skulle jag dröja, så vet du nu hur man bör uppföra sig i Guds hushåll – den levande Gudens församling, sanningens pelare och grundval. Och erkänt stor är vår religions hemlighet:

Han uppenbarades som jordisk varelse,
rättfärdigades som andlig,
skådades av änglarna,
förkunnades bland hedningarna,
vann tro i världen
och togs upp i härligheten.

Responsoriepsalm

Ps 111:1-6 (R. 2a)

R. Stora är Herrens gärningar
eller: Halleluja.

Jag vill tacka Herren av allt mitt hjärta
i församlingen, mitt ibland de trogna.
Stora är Herrens gärningar,
de begrundas av alla som har sin glädje i dem. R.

Majestät och härlighet är vad han gör,
hans rättfärdighet består i evighet.
Han vill att man skall minnas hans under,
nådig och barmhärtig är Herren. R.

Han ger mat åt dem som fruktar hans namn,
han tänker för evigt på sitt förbund.
Sin makt att göra under gjorde han känd för sitt folk,
när han gav dem hedningarnas arvedel. R.

Halleluja

Jfr Joh 6:63c, 68c

V. Alla dina ord är ande och liv,
du har det eviga livets ord.

Evangelium

Luk 7:31-35

Vid den tiden sade Jesus till folket: »Vad skall jag då jämföra detta släktes människor med? Vad liknar de? De liknar barn som sitter på torget och ropar till varandra: 'Vi spelade för er, men ni ville inte dansa. Vi sjöng sorgesånger, men ni ville inte gråta.' Johannes döparen har kommit, och han äter inte bröd och dricker inte vin och då säger ni: 'Han är besatt.' Människosonen har kommit, och han både äter och dricker, och då säger ni: 'Se vilken frossare och drinkare, en vän till tullindrivare och syndare.' Men alla Vishetens barn har gett Visheten rätt.«

TORSDAG DEN 21 SEPTEMBER

MATTEUS, APOSTEL OCH EVANGELIST

Fest

Läsning

Ef 4:1-7, 11-13

Jag uppmanar er, jag som är fånge för Herrens skull, att leva värdigt er kallelse, alltid ödmjuka och milda. Ha fördrag med varandra i tålmod och kärlek. Sträva efter att med friden som band bevara den andliga enheten: en enda kropp och en enda ande, liksom ni en gång kallades till ett och samma hopp. En är Herren, en är tron, ett är dopet, en är Gud och allas fader, han som står över allting, verkar genom allt och finns i allt.

Var och en av oss har fått just den nåd som Kristus har velat ge honom. Så gjorde han några till apostlar, andra till profeter, till förkunnare eller till herdar och lärare. De skall göra de heliga mera fullkomliga och därigenom utföra sin tjänst och bygga upp Kristi kropp, tills vi alla kommer fram till enheten i tron och i kunskapen om Guds son, blir fullvuxna och når en mognad som svarar mot Kristi fullhet.

Responsoriepsalm

Ps 19:2-5 (R. jfr 5)

R. Deras ord går ut över hela jorden.

Himlarna förtäljer Guds ära,
och fästet förkunnar hans händers verk.
Den ena dagen talar om det till den andra,
och den ena natten kungör det för den andra.
Det är ej ett tal eller språk vars ljud inte hörs.
De sträcker sig ut över hela jorden,
och deras ord går till världens ändar. R.

Halleluja

V. O Gud, vi lovar dig. O Herre, vi bekänner dig.
Dig prisar apostlarnas saliga kör.

Evangelium

Matt 9:9-13

Vid den tiden såg Jesus en man som hette Matteus sitta utanför tullhuset. Han sade till honom: »Följ mig!« Och Matteus steg upp och följde honom. När Jesus sedan låg till bords i hans hus, kom många tullindrivare och syndare dit och lade sig till bords tillsammans med honom och hans lärjungar. Fariseerna som såg det sade till lärjungarna: »Hur kan er mästare äta tillsammans med tullindrivare och syndare?« Han hörde det och sade: »Det är inte de friska som behöver läkare, utan de sjuka. Gå och lär er vad som menas med orden: *Barmhärtighet vill jag se och inte offer*. Ty jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga, utan syndare.«

FREDAG DEN 22 SEPTEMBER

Läsning

1 Tim 6:2c-12

Så skall du undervisa och förmana. Den som lär annorlunda och inte håller sig till vår herre Jesu Kristi sunda ord och till det som vår religion lär, han är förblindad och okunnig, med en sjuklig lust att diskutera och träta. Sådant leder till avund, strider, förtal, misstänkliggöranden och ständiga bråk bland människor som har mist förståndet och tappat bort sanningen och som anser att religionen skall löna sig. Och visst ger religionen god lön om man nöjer sig med det nödvändiga, för tomhänta kom vi till världen och tomhänta skall vi gå ur den. Har vi mat och kläder, skall vi vara nöjda. De som vill bli rika låter sig snärjas av frestelsen och faller offer för alla de dåraktiga och skadliga begär som störtar människorna i fördärv och undergång.

Kärleken till pengar är roten till allt ont; genom den har många förts bort från tron och vållat sig själva mycket lidande.

Men du som tillhör Gud, håll dig borta från sådant. Sträva efter rättfärdighet, gudsfruktan, tro, kärlek, uthållighet och ödmjukhet. Kämpa trons goda kamp, sök vinna det eviga livet, som du har kallats till och för vars skull du har avlagt den rätta bekännelsen inför många vittnen.

Responsoriepsalm

Ps 49:6–10, 17–20 (R. Matt 5:3)

R. Saliga de som är fattiga i anden,
dem hör himmelriket till.

Varför skulle jag frukta i olyckans dagar,
när mina förföljares ondska omger mig?
De förlitar sig på sina ägodelar
och berömmar sig av sin stora rikedom. R.

Men ingen kan rädda sig själv
eller ge Gud den lösepenning han kräver.
För dyr är lösen för livet,
den kan aldrig någonsin betalas,
så att man får leva för alltid
och undgår att se graven. R.

Frukta inte när en man blir rik,
när hans hus växer till i härlighet.
Av allt detta får han ingenting med sig vid sin död,
hans härlighet följer honom inte dit ner. R.

Om han än prisar sig välsignad under sitt liv,
och berömmar sig, när han gör sig goda dagar,
så skall han dock gå till sina fäder,
till dem som inte längre ser ljuset. R.

Halleluja

Jfr Matt 11:25

V. Välsignad är du, Fader, himlens och jordens Herre,
som uppenbarat himmelrikets hemligheter för dem som är som barn.

Evangelium

Luk 8:1–3

Vid den tiden vandrade Jesus från stad till stad och från by till by och förkunnade budskapet om Guds rike. Med honom följde de tolv och några kvinnor som hade blivit botade från onda andar och från sjukdomar: Maria, hon från Magdala, som sju demoner hade farit ut ur, Johanna, hustru till Herodes förvaltare Kusas, Susanna och många andra, som alla hjälpte dem med sina tillgångar.

LÖRDAG DEN 23 SEPTEMBER

Läsning

1 Tim 6:13–16

Jag uppmanar dig inför Gud, som ger liv åt allt, och inför Kristus Jesus, som under Pontius Pilatus vittnade med den rätta bekännelsen – håll ditt uppdrag obefläckat och klanderfritt till vår herre Jesu Kristi ankomst, som den salige och ende härskaren skall låta oss uppleva när tiden är inne, han som är alla konungars konung och alla herrars herre, som ensam är odödlig, som bor i ett ljus som ingen kan nalkas, han som ingen människa har sett eller kan se. Hans är äran och den eviga makten, amen.

Responsoriepsalm

Ps 100:2–5 (R.2c)

R. Kom inför Herrens ansikte med fröjderop.

Höj jubel till Herren, alla länder,
tjäna Herren med glädje,
kom inför hans ansikte med fröjderop. R.

Förnim att Herren är Gud.
Han har gjort oss, och inte vi själva,
till sitt folk och till får i sin hjord. R.

Gå in i hans portar med tacksägelse,
i hans gårdar med lov,
tacka honom, lova hans namn. R.

Ty Herren är god,
evigt varar hans nåd
och hans trofasthet från släkte till släkte. R.

Halleluja

Jfr Luk 8:15

V. Saliga är de som hör ordet och tar vara på det
och genom uthållighet bär frukt.

Evangelium

Luk 8:4–15

Vid den tiden då mycket folk samlades och man drog ut till Jesus från de olika städerna, sade han i en liknelse: »En man gick ut för att så sitt utsäde. När han sådde föll en del på väggkanten, och folk trampade på det och himlens fåglar åt upp det. En del föll på berghällen, och när det hade kommit upp, vissnade det bort eftersom det inte fick någon väta. En del föll bland tistlarna, och tistlarna växte upp samtidigt och förkvävde det. Men en del föll i den goda jorden, och det växte och gav hundrafaldig skörd.« Sedan ropade han: »Hör, du som har öron att höra med.«

Hans lärjungar frågade honom vad denna liknelse betydde, och han svarade: »Ni har fått gåvan att lära känna Guds rikets hemligheter, men de andra får dem som liknelser, för att *de inte skall se, fast de ser, och inte förstå, fast de hör.*

Vad liknelsen betyder är detta: Utsädet är Guds ord. De vid vägkanten är de som hör ordet, men sedan kommer djävulen och tar bort det ur deras hjärtan, för att de inte skall tro och bli räddade. De på berghällan är de som tar emot ordet med glädje när de hör det men som inte har något rotfäste. De tror en kort tid, men i prövningens stund avfaller de. Det som föll bland tistlarna, det är de som hör ordet men som längre fram kvävs av livets bekymmer, rikedomar och nöjen och aldrig ger mogen skörd. Men det som kom i den goda jorden, det är de som hör ordet och tar vara på det i ett gott och rent hjärta och genom uthållighet bär frukt.«

TJUGOFEMTE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 24 SEPTEMBER

Första läsningen

Jes 55:6–9

Sök Herren medan han låter sig finnas,
åkalla honom medan han är nära.
Må den gudlöse överge sin väg,
den ondskefulle sina planer.
Må han vända om till Herren,
så skall han förbarma sig över honom,
vända om till vår Gud,
som alltid vill förlåta.
Mina planer är inte era planer
och era vägar inte mina vägar,
säger Herren.
Liksom himlen är högt över jorden,
så är mina vägar högt över era vägar,
mina planer högt över era planer.

Responsoriepsalm

Ps 145:2–3, 8–9, 17–18 (R. jfr 18a)

R. Herren är nära alla som ropar till honom.

Dag efter dag vill jag prisa dig,
nu och för evigt sjunga ditt lov.
Stor är Herren, högt är han prisad,
ingen kan fatta hans storhet. R.

Nådig och barmhärtig är Herren,
sen till vrede och rik på kärlek.
Herren är god mot alla,
barmhärtig mot allt han har skapat. R.

Rättfärdig är Herren i alla sina gärningar,

kärleksfull i allt han gör.
Herren är nära alla som ropar,
alla som av hjärtat ropar till honom. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 691

Andra läsningen

Fil 1:20c-24, 27a

Jag väntar och hoppas att jag alltid öppet skall våga lovprisa Kristus med min kropp, vare sig den skall leva eller dö. Ty för mig är livet Kristus och döden en vinning – såvida inte ett fortsatt liv här på jorden ger mig en vinst genom mitt arbete, för då vet jag inte vad jag skall välja. Jag slits åt båda hållen: jag längtar efter att bryta upp och vara hos Kristus, det vore ju det allra bästa. Men för er skull är det viktigare att jag lever kvar här. Lev nu bara på ett sätt som är värdigt Kristi evangelium.

Halleluja

Jfr Apg 16:14b

V. Herre, öppna våra hjärtan,
så att vi lyssnar till Jesu Kristi ord.

Evangelium

Matt 20:1-16

Vid den tiden framställde Jesus denna liknelse för sina lärjungar: »Med himmelriket är det som när en jordägare vid dagens början gick ut för att leja arbetare till sin vingård. Han kom överens med dem om en dagspenning på en denar och sände i väg dem till vingården. Vid tredje timmen gick han ut igen och fick se några andra stå sysslolösa på torget. Till dem sade han: 'Gå bort till vingården, ni också. Jag skall ge er skäligt betalt.' Och de gav sig dit. Sedan gick han ut vid sjätte timmen och vid nionde och gjorde likadant. Vid elfte timmen gick han ut igen, och när han såg några andra stå där sade han: 'Varför står ni här hela dagen utan att arbeta?' De svarade: 'Därför att ingen har lejt oss.' Då sade han: 'Gå bort till vingården, ni också.' På kvällen sade vingårdens ägare till förmannen: 'Kalla samman arbetarna och ge dem deras lön. Börja med dem som kom sist och sluta med de första.' De som hade lejt vid elfte timmen kom fram och fick en denar var. När sedan de första steg fram trodde de att de skulle få mer, men fick var sin denar de också. Då protesterade de och sade till ägaren: 'De där som kom sist har bara hållit på en timme, och du jämställer dem med oss som har slitit hela dagen i solhettan.' Då sade han till en av dem: 'Min vän, jag är inte orättvis mot dig. Vi kom ju överens om en denar, ta nu vad du skall ha, och gå. Men jag vill ge den siste lika mycket som du fick. Har jag inte rätt att göra som jag vill med det som är mitt? Eller ser du med onda ögon på att jag är god?' Så skall de sista bli först och de första sist.«